

Rädda Landskrona – sista chansen

Under det senaste året har en rad rapporter publicerats om utvecklingen och situationen i Landskrona. Oberoende forskare och andra har kartlagt, analyserat och beskrivit utvecklingen och i princip kommit fram till samma slutsats:

Landskrona har konsekvent gått kräftgång under de senaste 20-25 åren. Staden har tappat ett par tusen arbetstillfällen och bidragsberoendet, såväl bland medborgarna som hos kommunen själv, har ökat. Skattekraften har minskat och möjligheterna till egenförsörjning genom arbete har minskat. Till detta kan läggas att befolkningsutvecklingen medfört stora sociala obalanser, som visar sig i form av hög brottslighet, oreda i skolorna och allmän olust för att nämna några.

Detta kom inte som någon överraskning för oss, och förmodligen inte heller för de flesta Landskronabor.

De frågor som emellertid måste ställa är: Varför har det blivit så här? Varför har ingenting gjorts för att vända utvecklingen?

I de analyser som gjorts om varför det blivit så illa framträder två faktorer som huvudsakliga förklaringar:

1. Landskronas bostadspolitik resulterade på 1980-talet till en överrepresentation av hyreslägenheter. Med över ettusen outhyrda lägenheter i början/mitten av åttioalet lades grunden för det in- och utflyttningsmönster som sedan dess präglar Landskrona. Denna företeelse är den främsta orsaken till de befolkningsmässiga och sociala obalanser som staden präglas av idag.
2. Näringslivet i Landskrona präglades i början av 1980-talet av tillverkningsindustri med Öresundsvarvet som största enskilda företag i början av 1980-talet. Tyvärr förstod man inte fullt ut dynamiken i näringslivet, och missade att vidta åtgärder för att attrahera tjänsteproduktion och annan framtidsinriktad näringsverksamhet. Näringslivsarbetet blev alltmer aktivitetsorienterat och improduktivt och staden har sedan det tidiga 90-talet tappat ett par tusen arbetstillfällen, utan att nya etableringar kunnat kompensera bortfallet.

Kombinationen av en snedvriden bostadsmarknad och ett stagnerande näringsliv har varit förödande för Landskrona.

Detta har i grunden varit känt och analyserat i bl.a. La-90 projektet, från slutet av 1980-talet. Varför har då ingenting gjorts som vänt utvecklingen? Tyvärr måste vi konstatera att handlingskraften inte räckt till.

Många goda samhällskrafter har haft djup insikt i problemen och en uttalad vilja att vända utvecklingen. Men förmågan att ta helhetsgrepp om de strukturella orsakerna till den negativa utvecklingen har saknats liksom de ledningsmässiga resurserna för att genomföra konkreta och strukturella åtgärdsprogram.

Fem i tolv – för möjligheternas stad

Det är förmodligen en av Sveriges största paradoxer att Landskrona, vars utveckling varit negativ under så många år, samtidigt är en stad med fantastiska utvecklingsmöjligheter.

Landskrona som är beläget mitt i den expansiva Öresundsregionen, med goda kommunikationer, vacker stadskärna, utmärkta utbildningsmöjligheter inom räckhåll och markresurser för attraktivt, sundsnära boende, för att bara nämna några av de faktorer som gör Landskrona förtjänt av epitetet möjligheternas stad.

Men det gör sig inte själv! Vi måste fatta resoluta beslut med konkreta resultat för att dra nytta av de givna möjligheterna. Vårt handlingsprogram kring dessa strukturella faktorer kan i i korthet sammanfattas med:

1. Vi ska bygga sundsnära!

Vi ska ta tillvara Landskronas unika möjligheter att bygga attraktiva bostäder nära sundet. Detta kommer att skapa inflyttning av familjer och människor med stabila förhållanden, vilket positivt kommer att påverka arbetsmarknad, näringsliv, skattekraft, underlag för detaljhandel och det allmänna sociala klimatet.

Borstahuset/Campingplatsen ska bli startmotorn i detta arbete, med målet att minst 1500 sundsnära bostäder ska byggas under en femårsperiod.

De arkitektförslag som tagits fram visar på en utomordentlig möjlighet att kombinera bebyggelse med ett nytt camping- och fritidscentra, som också det stärker Landskrona. När det gäller attraktiva bostäder har Landskrona här en stor potential, som sedan kan vidareutvecklas mot Säbyholm.

2. Vi ska utveckla!

Öster och vissa delar av centrala Landskrona är starkt segregerade.

Kriminalitet, bidragsberoende och etnisk segregation uppvisar här oacceptabla förhållanden. Vi vill omvandla AB Landskronahem från ett traditionellt förvaltningsbolag till ett offensivt stadsutvecklingsbolag med uppgift att bygga om Öster, skapa möjligheter för nya verksamheter, t.ex. idén att flytta Landskronas Stadshus till Dammhagsskolan, bygga om lägenheter till bostadsrätter och kanske till och med riva vissa hus för att göra stadsdelen mera attraktiv med nya torg, lekplatser och parker.

3. **Företagen ska hit!**

Allt tyder på att Landskronas näringsliv kommer att fortsätta stagnera om ingenting görs. Vi vill skapa ett effektivt och resultatorienterat näringslivsarbete som baseras på kompetens och handlingskraft. med en progressiv markpolitik och tillgång till attraktiva bostäder har Landskrona stora möjligheter. Som ett bra exempel kan logistikföretaget DSV:s beslut att välja Landskrona nämnas. Här spelade vår möjlighet att kunna erbjuda attraktiva bostäder en stor roll och är också förutsättningen för att Landskrona ska få full effekt av de nära 1000-talet arbetsplatser som kommer att skapas här.

Vi kan vända utvecklingen i Landskrona med dessa åtgärder i botten. Parallellt måste även andra åtgärder vidtas, men i botten måste finnas ett strukturellt åtgärdsprogram som kan rätta till stadens sociala och ekonomiska obalanser. Detta går att åstadkomma med att bygga attraktivt och sundsnära för att åstadkomma en positiv inflyttning, utveckla och sanera Öster och skapa förutsättningar framtidssinriktat näringsliv.

Klockan är fem i tolv!

Klockan är fem i tolv för Landskrona. Nu vilar ett stort och historiskt ansvar på Landskronas politiker. Om vi inte lyckas samla oss denna gång heller- då går Landskrona en dyster framtid till mötes.

Då kommer kräftgången att fortsätta och Landskrona kommer, lite tillspetsat, att bli en grå, kraftlös stad utan framtidshopp.

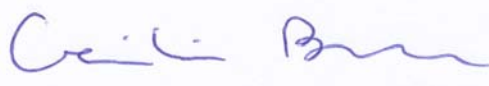
Det är i detta läge som våra barn kommer att fråga oss: Varför gjorde ni ingenting?

Vi vill att den frågan aldrig ska behöva ställas. Och den kommer inte att behöva ställas om vi bygger, sanerar och skapar förutsättningar för ett modernt näringsliv. Detta är grundbultarna i vårt förslag.

Landskrona den 13 januari 2010

Torkild Strandberg

Cecilia Brorsson